

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/129/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7120205948
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7120205948.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Borisa Brondoša v spore žalobkyne: E. O., nar. X.X.XXXX, bytom v P., H. XX, zastúpenej RIEDL advokátska kancelária s.r.o., so sídlom v Prešove, Slovenská 46 proti žalovaným: 1. Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, zastúpenej Advokátskou kanceláriou SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Štefánikova 8, 2. DRAŽOBNÍK, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Hviezdoslavova 6, IČO: 36 764 281, 3. E. E. Q., nar. X.XX.XXXX, bytom v P., S. XXXX/X, o určenie neplatnosti obchodných podmienok v zmluvách o úvere, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 15C/14/2020-138 zo dňa 17. marca 2022

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok.
- II. P r i z n á v a žalovaným proti žalobkyni 100% nárok na náhradu trov odvolacieho konania.
- III. P r i z n á v a žalobkyni proti žalovaným 100% nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozsudku rozhodol v tomto znení:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalovaným v 1., 2. a 3. rade p r i z n á v a náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Napadnutý rozsudok súd prvej inštancie odôvodnil tým, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 31.3.2014 domáhala určenia, že ustanovenia obchodných podmienok v zmluve o úvere č. XXXXXX uzatvorenej medzi žalobkyňou a spoločnosťou VOLKSBANK Slovensko, a.s. zo dňa 14.12.2011 o výkone záložného práva podľa článku 9 bod 1 písm. a/ priamym predajom tretej osobe, b/ predajom na verejnej dražbe, písm. d/ predajom prostredníctvom tretej osoby, napr. realitnej kancelárie, e/ vyhlásením verejnej obchodnej súťaže, písm. f/ verejným výberovým konaním a ustanovenia všeobecných obchodných podmienok k Zmluve o úvere č. XXXXXX uzatvorenej medzi žalobkyňou a spoločnosťou VOLKSBANK Slovensko, a.s. zo dňa 22.5.2012 o výkone záložného práva podľa článku 8 bod 8.8. písm. a/ predajom dobrovoľnou dražbou, c/ priamym predajom tretej osobe, d/ vo verejnej súťaži, e/ verejným výberovým konaním, sú absolútne neplatné.

3. Žalobu žalobkyňa odôvodňovala tým, že dňa 14.12.2011 so žalovaným v 1. rade ako veriteľom uzatvorila Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXX na sumu 49.000,00 eur a dňa 22.5.2012 Zmluvu o spotrebnom úvere č. XXXXXX na 12.900,00 eur, z ktorých vyplýva, že žalobkyňa uhradila poplatok za vypracovanie zmluvnej dokumentácie k úverovej zmluve č. XXXXXX vo výške 245,00 eur a k Zmluve o

úvere č. XXXXXX vo výške 146,30 eur. Mala za to, že poplatok poskytnutý v deň poskytnutia pôžičky je na ľarchu, keďže v skutočnosti žalovaný v 1. rade neposkytol úver v takej výške, ako sa so žalobkyňou dohodli, ale jej poskytol úver nižší o sumu rovnajúcu sa poplatku. Ďalej uviedla, že uzavrela s právnym predchodcom žalovaného v 1. rade VOLKSBANK Slovensko, a.s. Zmluvu o zriadení záložného práva k úveru č. XXXXXX, pričom vklad záložného práva bol povolený dňa 30.12.2011, Zmluvu o zriadení záložného práva k úveru č. XXXXXX, vklad záložného práva bol povolený dňa 12.6.2012, ktoré sa týkali nehnuteľností registrovaných v časti „C“ KN, Okresný úrad Košice, katastrálny odbor, pre katastrálne územie A., ktoré sú vedené na A. Č.. XXXXX ako byt č. X F. H. bytového domu súpisné č. XXXX na H. K. Č.. XX, ktoré sú vo výlučnom vlastníctve žalobkyne o veľkosti podielu X/X a parcely č. XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 357 m2, spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a zariadeniach domu o veľkosti XXX/XXXXX. Z ustanovení obchodných podmienok k Zmluve o úvere č. XXXXXX vyplýva, že je možný výkon záložného práva podľa článku IX bodu 1 a podľa ustanovení všeobecných obchodných podmienok k Zmluve o úvere č. XXXXXX výkon záložného práva podľa článku 8 bod 8.8. Právny predchodca žalovaného v 1. rade žalobkyňu dňa 10.12.2013 oznámil začatie výkonu záložného práva. Žalovaný v 2. rade doručil žalobkyňu znalecký posudok č. 9/2014, v ktorom bola cena nehnuteľností stanovená na 64.500,00 eur s tým, že nehnuteľnosti boli značne podhodnotené, čo žalovaná osvedčila znaleckým posudkom č. 19/2014, kde bola cena nehnuteľností stanovená sumou 100.000,00 eur. Prvé kolo dražby sa konalo dňa 17.3.2013, druhé kolo dražby sa malo uskutočniť dňa 15.4.2014. Poukazovala na nález Ústavného súdu ČR z 8.3.2005 sp.zn. I.ÚS 47/2004, kde súd zrušil ustanovenie § 36 ods. 2 Českého zákona o verejných dražbách, článok 20 ods. 1 Ústavy SR, ktorý zaručuje každému právo vlastníť majetok a každému vlastníkovi rovnaký obsah a ochranu vlastníckeho práva. Rovnako žalobkyňa poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2MCdo/20/2011 z 18.12.2012, Smernicu Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, keďže výška ceny nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne, ktoré majú byť predmetom dražby je omnoho vyššia ako tá, ktorú stanovil znalec v znaleckom posudku. Nepomer nemôže zakladať a odôvodňovať zákonom a dobrými mravmi oprávnený výkon práva (§ 3 Občianskeho zákonníka). Úver poskytnutý žalovaným v 1. rade predstavoval čo do istiny (za obe zmluvy) 61.900,00 eur, pričom žalobkyňa ku dňu podania žaloby žalovanému v 1. rade uhradila sumu 3.500,00 eur.

4. Okresný súd Košice I rozsudkom zo dňa 18.5.2017 č.k. 40C/120/201-744 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 19.12.2018 č.k. 40C/120/2014-955 žalobu zamietol pre nedostatok naliehavého právneho záujmu podľa § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) s tým, že Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 6.9.2018 sp.zn. 3Co/300/2017 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 30.1.2020 č.k. 2Cdo/80/2019-1054 zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 6.9.2018 sp.zn. 3Co/300/2017. Dovolací súd vo svojom rozhodnutí poukázal na nové rozhodnutie dovolacieho súdu zo dňa 28.3.2019 sp.zn. 6Cdo/27/2018, ktorý v skutkovo zhodnom prípade konštatoval, že žaloba, ktorou sa žalobca (majúci v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka, postavenie spotrebiteľa) domáha vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia (určenia) jej neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou podľa § 137 ods. 1 písm. c) CSP. Ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.). V prípade takejto žaloby nie je potrebné tvrdiť ani preukazovať naliehavý právny záujem.

5. Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 14.4.2020 sp.zn. 6Co/42/2020 zrušil rozsudok v spojení s opravným uznesením a vrátil vec súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že po vrátení veci súd prvej inštancie rozhodol v spore napadnutým rozsudkom, po doplnení dokazovania vypočítaním strán sporu, ako aj oboznámením listinných dôkazov a dospel k záveru, že zmluva o spotrebnom úvere č. XXXXXX zo dňa 14.12.2011 a zmluva o spotrebnom úvere č. XXXXXX zo dňa 22.5.2012 uzavretá medzi žalobkyňou a spoločnosťou VOLKSBANK Slovensko, a.s., obsahuje všetky zákonom požadované obsahové náležitosti, so zmluvným dojednaním výšky mesačnej anuitnej splátky úveru 319,66 eur vrátane splatnosti prvej splátky dňa 20.2.2012 a konečnej splatnosti úveru dňa 20.12.2031 s tým, že platnosť zmlúv o zriadenie záložného práva k nehnuteľnostiam súd posudzoval s odkazom na ust. § 151a nasl. Občianskeho zákonníka a taktiež uzavrel, že zmluvy sú platné, keďže boli uzavreté v zákonom predpísanej písomnej forme a obsahujú všetky zákonom ustanovené náležitosti. Uviedol, že žalobkyňa so znením úverových podmienok bola oboznámená, čo potvrdila vlastnoručným podpisom na oboch zmluvách o úveroch, ktoré sú súčasťou listiny v rámci zmluvných dojednaní zmluvného textu, keďže sú

neoddeliteľnou súčasťou úverových zmlúv, ktoré strany sporu podpísali, a aj keď obchodné podmienky nie sú stranami podpísané, tvoria súčasť podpísaných úverových zmlúv a preto žalovaný v 1. rade bol oprávnený vykonať záložné právo v súlade s podmienkami dohodnutými v záložných zmluvách, ktorých platnosť nebola žalobou napadnutá. Keďže žalobkyňa porušila záväzok splácať úver riadne a včas a dlh nezaplatila ani po vyhlásení mimoriadnej splatnosti oboch úverov, záložnému veriteľovi podľa § 151j ods. 1 OZ vzniklo oprávnenie na výkon záložného práva spôsobom určeným v zmluvách o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, pričom oznámenie o začatí výkonu záložného práva bolo žalobkyni oznámené právnym predchodcom žalovaného v 1. rade listom zo dňa 10.12.2013, a preto žalovaný v 1. rade uskutočnil výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby podľa zákona o dobrovoľných dražbách č. 527/2002 Z.z. v platnom znení v zmysle notárskeho osvedčenia zo dňa 4.9.2014 a vydražením predmetu zálohu za sumu 55.550,00 eur, pričom z tejto sumy bola v prvom rade uspokojená pohľadávka prednostného veriteľa zo záložného práva a v druhom rade účelne vynaložené náklady žalovaného v 1. rade. Súd prvej inštancie konštatoval, že v tomto konaní sa nezaoberal otázkou platnosti dražby, keďže je to predmetom samostatného konania a došlo k márnemu uplynutiu aj 3-mesačnej lehoty, čo bráni preskúmvaniu neplatnosti dražby ako prejudiciálnej otázky v tomto konaní, pričom udelením príklepu prešlo vlastnícke právo k predmetu dražby na vydražiteľa (žalovaný v 3. rade). Apeloval na to, že žalobkyni nič nebránilo v tom, aby podala žalobu o neplatnosť dobrovoľnej dražby. Z dôvodu nedôvodného uplatnenia nároku súd žalobu zamietol v celom rozsahu. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP vychádzajúc z plného úspechu žalovaných v 1. až 3. rade.

6. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalobkyňa z dôvodu, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP). Nesúhlasila s tvrdením, že aj v prípade nepodpísania zmluvných dojednaní vo Všeobecných obchodných podmienkach (ďalej len „VOP“) sa stávajú súčasťou zmlúv s odkazom aj na citovaný rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2Co/56/2014 zo dňa 2.7.2015 a keďže advokát jej bol určený Centrom právnej pomoci, súd sa vôbec nezaoberal aplikáciou ust. § 257 CSP. Navrhovala napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť.

7. Žalovaný v 1. rade navrhoval potvrdiť napadnutý rozsudok ako vecne správny, keďže žalobkyňou označené odvolacie dôvody nie sú naplnené. Uviedol, že žalobkyňa namietala platnosť či záväznosť obchodných podmienok s tým, že právnym základom výkonu záložného práva neboli úverové zmluvy ani obchodné podmienky k nim pripojené, ale záložné zmluvy, ktorých súčasťou sú osobitné dojednania o spôsobe výkonu záložného práva. Žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno na zdôvodnenie a preukázanie toho, aby požadované určenie vo väzbe na skutkové i právne okolnosti prípadu ovplyvnili jej právne postavenie s tým, že určenie neplatnosti obchodných podmienok vzhľadom na spomínanú prednosť zmluvnej úpravy nebolo spôsobilé vytvoriť pevný právny základ medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade, keďže žalovaný v 1. rade by aj tak bol naďalej oprávnený vykonať záložné právo v súlade s podmienkami obsiahnutými v záložných zmluvách, ktorých platnosť nebola žalobou napadnutá. Dával do pozornosti uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28.7.2014 č.k. 3Co/676/2014-230, ako aj rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.2.2013 sp.zn. 1Co/136/2012, uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 9.7.2013 sp.zn. 24Co/412/2012, ktoré hovoria o tom, že „zmluva, ak odkazuje na určité obchodné podmienky, ktoré sú k zmluve pripojené, hoc neoddeliteľné a na ne odkazuje, stávajú sa súčasťou zmluvy“, ako aj na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 14.5.2020 sp.zn. 16Co/113/2019, ktorý hovorí o tom, že „pokial' žalovaná namietala, že obchodné podmienky, všeobecné obchodné podmienky a sadzobník poplatkov nepodpísala, z čl. 9 bod 6 zmluvy o úvere vyplýva, že vzájomné práva a záväzky, ktoré výslovne neupravuje táto zmluva, sa riadia obchodnými podmienkami, všeobecnými obchodnými podmienkami a sadzobníkom poplatkov a teda je možné ich považovať za neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere“. Preto mal za to, že nebolo potrebné, aby VOP žalobkyňa osobitne podpisovala. V tomto kontexte poukazoval aj na uznesenie NS SR zo dňa 27.5.2020 sp.zn. 4Cdo/9/2019 v tom znení, že „ak ide o nepriame súčasti zmluvy, ktoré sú riadne inkorporované, nemusia byť podpísané a teda, ak strany uzatvorili zmluvu, ktorej podstatné náležitosti sú v listine podpísané obidvoma stranami určené výslovným odkazom na samostatnú listinu, ktorá nebola podpísaná, nespôsobuje to bez ďalšieho neplatnosť tejto zmluvy za podmienky, že ich prejav vôle bol dostatočne určitý a zmluvný konsenzus pokrýva aj tieto dojednania. Stačí, že zmluvné strany ju vyhlásia za súčasť zmluvy v podpísanom texte vlastnej zmluvy“. Ďalej apeloval na to, že súdy v spotrebiteľských veciach prezentovali právny názor, že „zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči“ (uznesenie NS SR zo dňa 22.2.2018 sp.zn. 3Cdo/146/2017; rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa

9.11.2016 vo veci Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Biróovej, C 42/15). Žalobkyňa bola oboznámená so znením obchodných podmienok, čo potvrdila svojim podpisom na oboch úverových zmluvách (čl. 2.1, 10.1 písm. c/ až f/ a 11.9 úverovej zmluvy č. 1; preambula a čl. 12.5 úverovej zmluvy č. 2) a preto sa stali v súlade s § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka súčasťou úverových zmlúv (samozrejme vzájomné práva a povinnosti kontrahentov sa riadia prednostne úverovou zmluvou). Preto argumentácia žalobkyne nie je spôsobilá privodiť jej úspech vo veci. Žalobkyňa nenapadla platnosť záložných zmlúv ani platnosť uskutočnenej dobrovoľnej dražby, hoci jej v tom nič nebránilo. Žalovaní nemôžu niesť zodpovednosť za jej pasivitu a nedostatočnú odbornú starostlivosť (vigilantibus iura scripta sunt). K údajnej neplatnosti zabezpečených úverových podmienok poukazoval žalovaný na to, že práve žalobkyňa nerešpektovaním zmluvne dojednaných podmienok a neplnením záväzku riadne a včas, čo aj sama potvrdila, bol žalovaný v 1. rade legitímny pristúpiť k uplatneniu zabezpečenia svojich pohľadávok, dávajúc do pozornosti aj ďalšie konania, kde žalobkyňa a žalovaný v 1. rade vystupujú ako strany sporu a kde Najvyšší súd SR vyslovil, že „v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí“ s tým, že judikovaná pohľadávka je voči žalobkyňi exekučne vymáhaná súdnou exekútkou JUDr. E. T. pod sp.zn. 315EX 843/18 a preto aj v konaní o zaplatenie úverových pohľadávok, v záujme zachovania princípu právnej istoty a princípu predvídateľnosti súdnych rozhodnutí nie je dôvod na to, aby aj v tomto konaní neboli rešpektované právne závery prezentované už v právoplatne skončenom konaní sp.zn. 24C/82/2015 a to aj s poukazom na skutočnosť, že námietky žalobkyne boli v oboch súdnych konaniach totožné. Čo sa týka aplikácie ust. § 257 CSP, táto vychádza aj z aktivity zúčastnených strán, keďže subjektívne vnímané ťaživé životné okolnosti nemôžu byť samé o sebe dôvodom na nepriznanie náhrady trov konania úspešným žalovaným, ako sa mylne domnieva žalobkyňa.

8. Žalovaný v 2. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že odvolanie nespĺňa podmienky v znení napádaných odvolacích dôvodov, dávajúc do pozornosti nepodanie osobitnej žaloby o neplatnosť dražby, kde by súd v osobitnom konaní skúmal aj predmet tohto konania, pričom tvrdenie žalobkyne o absencii podpisu VOP zmluvnými stranami, ktorá by mala mať za následok nulitnú právnu relevanciu pre účastníkov zmluvného vzťahu považoval za zavádzajúcu, klamlivú a ničím nepodloženú, keďže VOP sú bezpochyby neoddeliteľnou súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade a preto obe zmluvy sú platné a zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam boli uzatvorené v zákonom predpísanej písomnej forme a obsahujú všetky zákonom ustanovené náležitosti s tým, že súčasťou písomne uzatvorenej zmluvy sú aj tie listiny, ktoré tvoria súčasť zmluvného textu v rámci zmluvných dojednaní, hoci neboli podpísané. Apeloval na to, že obchodné podmienky sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy s tým, že udelením príklepu prešlo vlastnícke právo k predmetu dražby na vydražiteľa, t.j. na žalovanú v 3. rade a žalobkyňi nič nebránilo v tom, aby v zákonnej lehote podala osobitnú žalobu o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, keďže dražba je jeden zo zákonných spôsobov výkonu záložného práva. Uviedol, že súd prvej inštancie a rovnako aj odvolací súd správne vec posúdili, úplne zistili skutkový stav, správne aplikovali príslušné ustanovenia právneho poriadku a vyvodili správny právny názor, ktorý následne v zamietavom rozsudku aj náležite odôvodnili. Nepochybne správne prijali predmetný súdny právny záver, že určenie neplatnosti obchodných podmienok neodstráni spornosť medzi stranami sporu, ale vyvolá len ďalšie konanie. Výsledok, ktorý sa snažila žalobkyňa po celý čas dosiahnuť, bolo možné dosiahnuť výlučne len žalobou o neplatnosť dražby a je nepochybné, že žalobkyňa sa absolútne nevysporiadala s problematikou výkonu záložného práva a jeho konsekvenciami. Bol toho názoru, že argumentácia uvedená v odvolaní žalobkyne je vo vzťahu k prejednávanej veci irelevantná, zavádzajúca a nie je spôsobilá odvolania. Žalovaný v 2. rade trval na skutočnosti, že žalobkyňou označené odvolacie dôvody neboli naplnené a odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, nakoľko žalovaní nemôžu niesť zodpovednosť za pasivitu žalobkyne a jej nedostatočnú odbornú starostlivosť. Podľa jeho názoru stav právnej neistoty žalobkyne v tomto konaní bolo možné odstrániť len v konaní o určenie neplatnosti dražby v zmysle zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách v znení neskorších predpisov, kde by súd posudzoval zákonnosť konania dražby, ktorého sa ale žalobkyňa zákonným spôsobom v zákonom stanovenej lehote nedomáhala. Navrhoval, aby odvolací súd odmietol odvolanie žalobkyne a žalovanému v 2. rade priznal proti žalobkyňi nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie, ako aj v odvolacom konaní v rozsahu 100%.

9. Žalovaná v 3. rade sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadřila.

10. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len „CSP“), prejednal odvolanie žalobkyne podľa § 385 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania ako odvolanie podané oprávnenou osobou, včas, v celom rozsahu napadnutého rozsudku, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 379 CSP a § 380 CSP v znení uplatnených odvolacích námietok podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je nedôvodné.

11. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 6.10.2022 o 10,30 hod. v pojednávacej miestnosti č. 230/II.poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 24.8.2022 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle § 219 ods. 1, 3 CSP a § 378 ods. 1 CSP.

12. Žalobkyňa uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

13. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods. 1, 2 CSP alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

14. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t.zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené.

15. Odvolací súd konštatuje nenaplnenie hore uvádzaných odvolacích dôvodov, a to z dôvodu, že súd prvej inštancie konal v súlade s ustanoveniami CSP, vo veci vykonal relevantné dôkazy na preukázanie spornej skutočnosti medzi stranami sporu, ktoré vyhodnotil v zmysle us. § 191 a nasl. CSP a preto dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie s tým, že zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, ktorý náležite odôvodnil v zmysle § 220 ods. 2 CSP, a preto v spore nebolo zistené porušenie procesných práv majúcich za následok odňatie práva na spravodlivý proces, ako aj iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, keďže sú správne, podrobné a presvedčivé a zákonu zodpovedajúce dôvody odôvodnenia napadnutého rozsudku, čím je rozsudok v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP.

16. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

17. Odvolací súd, čo sa týka odvolacích námietok žalobkyne poukazuje na to, že súd prvej inštancie správne konal v intenciách zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, ktorý reflektoval na zrušujúce uznesenie Najvyššieho súdu SR a vychádzal zo skutočností, že v danej veci určenia neplatnosti obchodných podmienok je daný naliehavý právny záujem žalobkyne v spore, keďže ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi, s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4

a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.) a v prípade takejto žaloby nie je potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem, čo sa týka preskúmania dojednaných obchodných podmienok v zmluve o úvere č. XXXXXX, ako aj v zmluve o úvere č. XXXXXX uzatvorených medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade.

18. Rovnako vecne správne súd prvej inštancie vychádzal z platnosti VOP uzatvorených zmlúv, keďže tak ako to správne uviedol aj žalovaný v 1. rade s odkazom na bod 12. uznesenia NS SR zo dňa 27.5.2020 sp.zn. 4Cdo/9/2019: „Podľa ústavne konformného výkladu je preferovaná platnosť pred neplatnosťou právneho úkonu (nález Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS 242/07). Preto aj v prejednávanej veci je potrebné uprednostniť výklad, ktorý rešpektuje vôľu zmluvných strán, pred výkladom, ktorý vedie k absolútnej neplatnosti účastníkmi uzatvorenej zmluvy. Ak teda strany uzatvorili zmluvu, ktorej podstatné náležitosti sú v listine podpísanej obidvomi stranami určené výslovným odkazom na samostatnú listinu, ktorá nebola podpísaná, nespôsobuje to bez ďalšieho neplatnosť tejto zmluvy za podmienky, že ich prejav vôle bol dostatočne určitý a zmluvný konsenzus pokrýva aj tieto dojednania. Stačí, že zmluvné strany ju vyhlásia za súčasť zmluvy v podpísanom texte vlastnej zmluvy“, ako aj s odkazom na ďalšie citované rozhodnutia súdov v podanom vyjadrení žalovaného v 1. rade. Žalobkyňa bola riadne oboznámená so znením všeobecných obchodných podmienok (VOP), čo potvrdila svojim podpisom na oboch úverových zmluvách (čl. 2.1, čl. 10.1 písm. c/ až f/ a 11.9 úverovej zmluvy č. 1; preambula a čl. 12.5 úverovej zmluvy č. 2, ktoré sa v súlade s § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka stali súčasťou predmetných úverových zmlúv, keďže aj uznesenie NS SR zo dňa 22.2.2018 sp.zn. 3Cdo/146/2017 s odkazom na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci Home Credit Slovakia a.s. proti Kláre Biróovej, C 42/15 vychádza z tohto, že všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 uvedenej smernice „musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči, keďže zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument“, dávajúc do pozornosti aj právoplatne a v tom čase exekučne vymáhané plnenie z úverovej zmluvy vedenej v právoplatne skončenom konaní pôvodne vedenom proti žalobkyňi na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 24C/82/2015, vymáhanej th. č. u súdnej exekútorky JUDr. E. T. pod sp.zn. 315EX 843/18 a zachovanie princípov právnej istoty a princípu predvídateľnosti súdnych rozhodnutí, kde práve aj v tomto konaní žalobkyňa namietala rovnakými skutočnosťami.

19. Odvolací súd taktiež apeluje na to, že žalobkyňi nič nebránilo podať osobitnú žalobu o neplatnosť dražby v zmysle zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách v prípade, ak dražba nehnuteľností, ktorá bola predmetom zálohu, neprebehla v súlade s týmto zákonom, kde by predbežne boli preskúmané aj všeobecné obchodné podmienky zmlúv, čo by malo dopad na to, aby sa vlastníkom bytu, ktorý bol predmetom zálohu a v ktorom aj th. č. žalobkyňa býva, nestala žalovaná v 3. rade, ak by dražba predmetu zálohu nebola vykonaná v súlade so zákonom.

20. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam a to z dôvodu nedôvodného uplatnenia odvolacích námietok žalobkyňou, odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP s odkazom na ust. § 387 ods. 2 CSP.

21. Odvolací súd rovnako z dôvodu vecnej správnosti potvrdil aj rozsudok o trovách konania, keďže ust. § 257 CSP rovnako vyžaduje aktivitu strán sporu a musí zodpovedať osobitným okolnostiam prípadu, keďže má výnimočný charakter a neslúži na zmierňovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami. To už uviedol odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení pod sp.zn. 6Co/42/2020 v danej veci, kde pri zrušení veci a jej vrátení, uložil súdu prvej inštancie vo veci meritórne rozhodnúť v spojení s rozhodnutím o nárokoch na náhradu trov konania v kontexte preskúmania všetkých zákonných predpokladov v zmysle § 257 CSP, keďže pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu, pričom si všíma aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu nároku na súde, či ich postoj v konaní (R 24/1964 - viď bod 29. zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6Co/42/2020), ako aj tú skutočnosť, že oslobodenie strany od platenia súdnych poplatkov, čo v danom prípade je naplnené, nie je jediným predpokladom pre použitie § 257 CSP (viď uznesenie NS SR zo dňa 31.7.2012 sp.zn. 1Obo/51/2011), keďže len túto okolnosť bez ďalšieho nemožno považovať za relevantný dôvod pre aplikáciu ust. § 257 CSP.

22. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

23. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie nevzhliadol vo veci dôvodnosť aplikácie § 257 CSP, keďže rozhodol o nároku na náhradu trov konania v zmysle § 255 ods. 1 CSP, pričom aj odvolací súd vo veci rovnako nevzhliadol dôvodnosť naplnenia zákonných podmienok pre aplikáciu § 257 CSP z dôvodu, že žalobkyňa aj keď bola súdom oslobodená od súdnych poplatkov z dôvodu jej finančnej insolventnosti, v danom prípade v konaní náležite nekonala, nakoľko len osobitnou žalobou o neplatnosť dražby by mohla zvrátiť nadobudnutie vlastníckeho práva k predmetu zálohu žalovanou v 3. rade, ktorú ale nepodala, pričom „právo patrí bdelym“.

24. Odvolací súd tak nevzhliadol v spore existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania úspešným žalovaným (§ 257 CSP) a z dôvodu vecnej správnosti potvrdil napadnutý rozsudok aj vo výroku o nároku na náhradu trov konania (§ 387 ods. 1 CSP).

25. Čo sa týka nároku na náhradu trov odvolacieho konania, ako aj dovolacieho konania, odvolací súd rozhodol o priznaní žalovaným proti žalobkyni z dôvodu ich plného úspechu v odvolacom konaní 100% nároku na náhradu trov odvolacieho konania v zmysle § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa proti žalovaným ale bola plne úspešná v dovolacom konaní s tým, že dovolacie konanie tvorí samostatné konanie, nakoľko konanie na súde prvej inštancie, ako aj v odvolacom konaní v prípade zrušenia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolacím súdom tvoria jeden celok, priznal žalobkyni 100% nárok na náhradu trov dovolacieho konania v zmysle § 453 ods. 3 CSP, keďže ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonala za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).